

[Ivar Hansen]

Så er der beslutningsforslag nr. B 15, et forsknings-, erhvervs- og arbejdsmarkedsprogram. Jeg synes, der er en række interessante elementer i det beslutningsforslag. Det vil jeg gerne sige. Jeg ved, at der allerede har været forhandlinger om en lang række af disse spørgsmål, og jeg tror, vi vil kunne enes på en række områder her. Men igen til slut må Socialdemokratiet også erkende i sit beslutningsforslag, at alt dette alt andet lige vil være et element, der yderligere øger de offentlige udgifter.

Så er jeg i øvrigt på samme måde som fru Connie Hedegaard, hvad angår beslutningsforslag nr. B 16, af den opfattelse, at vi ikke vil kunne støtte et forslag om indførelse af bruttoskat, som Socialdemokratiet foreslår. Det er ret beset en teknisk omlægning, for de samlede marginalskatteprocenter falder jo i virkeligheden meget lidt. Det er i øvrigt – lad mig så slutte med at sige det – en grundlæggende mangel på sammenhæng i Socialdemokraternes forslag, at det er utrolig svært for partiet at lægge bånd på sin indgroede lyst til at fremsætte forslag om nye udgifter, at fremsætte nye udgiftskrævende forslag om nye aktiviteter i den offentlige sektor. Det siges også klart i Socialdemokratiets plan, at den offentlige sektor skal vokse. Det synes jeg er et ærligt og regulært standpunkt. Så kan vi se, hvad tingene handler om, men når så Socialdemokratiet i samme åndedrag, som man erkender, at de offentlige udgifter skal vokse også i de kommende år, taler længe og inderligt om skattelettelse og sænkning af trækprocenter, og hvad ved jeg, både for erhvervslivet og for den personlige beskatnings vedkommende, klinger det hult, hr. Lykketoft. En sådan politik med en sådan mangel på økonomisk indbyrdes sammenhæng må det efter min opfattelse være meget svært at fæste lid til.

Jeg vil derfor sige som min opfattelse, at hvis Socialdemokratiet igen skal få mulighed for at kunne tage et medansvar i dansk politik i de kommende år, er blandt andet den første forudsætning, at Socialdemokratiet accepterer, at de offentlige udgifters vækst må stoppes endeligt. Det andet er, at Socialdemokratiet må acceptere nødvendigheden af, at der skabes forudsætning for, at den private sektor øges kraftigt og grundlæggende.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Ivar Hansen tænker inden for et stagnationssamfund som det, den borgerlige regering nu har administreret nogle år. Det er derfor, hr. Ivar Hansen ikke kan forstå den sammenhæng, der viser, at man godt kan have en vis vækst i de offentlige udgifter, samtidig med at de offentlige udgifters tryk falder, samtidig med at skat- ternes og afgifternes tryk falder, simpelt hen fordi man får gang i aktiviteten, i beskæftigelsen og en stigning i de private indkomster. Det er jo det, der er opgaven. Det er da ikke opgaven at sidde og fordele en skrumpende kage og en stigende arbejdsløshed, som jo uundgåeligt fører til, at de offentlige udgifter bliver ved med at stige. Derfor er det så afgørende, at vi får vendt den udvikling, og så kan vi godt få plads til inden for et faldende udgiftstryk og et faldende skattestryk at løse opgaver vedrørende efteruddannelse, forskning osv., som hr. Ivar Hansen jo også, forstod jeg, i sin holdning til beslutningsforslag nr. B 15 var enig i skal løses.

Så vil jeg endvidere sige til hr. Ivar Hansen, at nu skal man give sig til at analysere og regne på de socialdemokratiske beslutningsforslag, så vi kan få sådan en påstand om, at det, som jo også er en teknisk omlægning i nr. B 16, ikke indebærer et fald i marginalskatteerne. Sandheden er, at i kraft af udvidelsen af skattegrundlaget er Socialdemokratiet i stand til at foreslå, at vi i løbet af en årrække kan få en større nedsættelse i marginalskatteerne både i toppen og fra de fleste mellemindkomster end det, der ligger i regeringens egne forslag. De marginalskatte, vi skal operere med i dag, ligger mellem 49 og 68 procent typisk. Når Socialdemokratiets forslag er fuldt gennemført, vil de ligge mellem 44 og 60. Efter regeringens forslag vil de ligge mellem 46 og 59. Jeg kan ikke se den store forskel. Jeg kan se den store forskel i finansieringen og dermed den sociale byrdefordeling, men ikke i målsætningen om, at vi skal have en lavere beskatning af den sidst tjent krone.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt bede hr. Ivar Hansen om at afsløre lidt mere af, hvad der egentlig er Venstres tanker om pensionsreformen. Det er en af de ting, som har spillet en stor rolle i debatten. Hr. Ivar Hansen sagde en hel del om, hvad Venstre ikke ville, men det eneste, jeg fik fat i rent positivt, var, at Venstre mente, at det skulle starte